

Viðmerkingar til flakakvinnu á Polarfröst

Nú er flakakvinnan á Polarfröst aftur upp á spæl í Dímálætting nr. 107 við síni útspilling og óhumsku, men ekki torir hon at seta sitt kristna navn undir greinina, so tað fari eg heldur ikki at gera. Ti soleiðis sum stóðan nú er í okkara felag, um man sum limur ikki hevur somu áskoðan sum tann klikan, ið hevur oyðilagt okkara felag, verður man mest sum forfylgdur.

Eg kann kortini ikki lata vera við at svara hesu flakakvinnu aftur.

Tá hon skrivur, at tær í fjølmiðlunum eru skuldsattar fyrri at vera svkj- arar, so er hetta púra

rætt. Hver annar svikt alla tað færoyysku arbeiðara- ræsluna uttan tit við nevndini í Fjallbrúður á odda? Hver stóð á for- síðuni á Dagblaðnum í desember 1983 við stórar yvirskrift og spilti F.A., og skýrði meginfelagið fyrri fakfelagsdiktatur o.m.a. Tað var sjálvur næstformaðurin í Fjall- brúður, Gudrun Kristian- sen. Man hon vera tann rætta til at rópa upp og til at verja flakakvinnurnar, ein arbeiðsgevarafrúa! Maðurin er, sum jú øll í her í bygdini vita, arbeiðs- gevari, hevur fleiri mans í arbeiði. Ikki hevur verið vanligt, at slíkar frúur hava sitið í fakfeløgum og

umboðað arbeiðarar. Hvat gott heldur tú, hon ger fyrri færoyyskar arbeiðs- kvinnur? Tað er ikki fyrri tað góða, hon situr har, tað fer tíðin ivaleyst eisini at visa.

Hvi kom áðurnevnda ikki oman á flakavirknið, tá limirnir sendu boð eftir henni?

Mær vitandi hevur hon bert arbeitt nakrar kráku- mámaðar á gamla Suður- fisk, so hon kennir ikki nógv til flakaarbeiði. Men dúgliga strondi hon á saman við restini av nevndini í felagnum fyrri at fáa merkin burtur. Hygg tú bert í Dímálætting 30. desember 1983, so sært tú brævið, ið hon

sjálv hevur undirskrivað vegna nevndina og sent til F.A. 4. november. Vón- andi fært tú so eyguni upp fyrri, hvør nevnd umboðar okkum, og hvat hon er verd.

Eg havi eisini verið á fundi í Fjallbrúður, tá ó- nøgðin við merkin kom fram, har allar á fundinum vildu hava merkin burt- ur. Nú nyttar litið at koma og siga, at tær einki vistu. Nevndin í Fjall- brúður var væl orienterað um tað, ið skuldi fara fram, men gav seg í ar- beiðsgevarans vald og fór í hernað ímóti sínum egna meginfelag.

Flakakvinnan skrivur millum annað, at táver- andi formaður í Fjall- brúður, Ingeborg Vinther, hóast fleiri áheitanir ikki kom suður at stuðla teim- um í merkjamálinum, og at tær fingi at vita, at tær skuldu klára seg sjálvar. Hetta er beinleiðis lygn. Eg havi spurt meg fyrri og fingið upplýst, at nevndin í felag okkara fekk tey boð, at um teimum tørv- aði hjálp, fingi tær stuðul frá F.A. Men eg spyrji einaferð enn: hvar var næstformaðurin í okkara felag, tá ið á stóð, ella

restin av nevndini? Men tað nýtist helst ikki at spyrja, øll vita, hvørjum kari tær endaðu í.

Eitt annað, henda sama skrivur, er, at formaðurin í F.A. fleiri ferðir skal hava sagt fólki frá ym- iskum ólógligum í Fjall- brúður.

Tað nýtist ikki at siga frá tí, ið er øllum Føroya fólki kunnugt. Dómur er feldur, ið sigur frá, at eykaaðalfundurin 7. jan- uar 1984, tá formaður fel- agsins bleiv frákyrdur, er dæmdur ógildigur. Ikki av Ingeborg Vinther ella F.A. men av sjálvum Fø- oya rætti, tí fundurin var ólógligur. At Ingeborg Vinther saman við fundar- stjóranum kravdi ført í gerðabók felagsins, at fundurin var ólógligur, var púra rætt. Eisini skrivur sama flakakona, at á fundinum millum F.A. og Fjallbrúður, skuldu nakrir av nevndar- limunum í F.A. vera sjón- liga ávirkaðir. Aftur eini ósannindi sum so nógv annað. Annars var mær vitandi eingin frá mynd- ugleikum á fundinum og tók blóðroyndir fyrri at finna fram til, hvør var ávirkaður ella ikki. Ann-

ars kunnu teir sjálvir svara upp á henda spurn- ing. At Ingeborg Vinther skal hava sagt, at næsti eykaaðalfundur var ólóg- ligur, má standa fyrri tina egnu rokning. Tað hava eisini verið so nógvir eykaaðalfundir í felagn- um, at tað er við at verða láturligt.

Eg fari at draga nakað fram av tí, ið hent er í felagnum Fjallbrúður, meðan ein ólógliga valdur formaður hevur sitið:

17. mars 1984 bleiv árs- aðalfundur felagsins hild- in, har m.a. lógarbroyting var á skránni. Á hesum fundi kom uppskot fram, sum nevndin segði skuldi vera komið frá limi. Hetta uppskot gekk út uppá at taka atkvøðurættin frá øllum teimum limum, sum ikki vóru í arbeiði tá. Tað vil siga frá øllum teimum hvilandi limunum, teirra millum fleiri eldri kvinnur, sum hava verið við og stuðlað felagnum frá tí, tað varð stovnað. Nú hava bert tær, ið arbeiða á Pol- arfröst atkvøðurætt í fel- agnum.

Triggir limir royndu at fáa eitt uppskot fram og til atkvøðugreiðslu, um at

Framhald á síðu 14

Røktarheim í Sandoyinni!

Røktarsjúklingar skulu hava møguleika at vera í Sandoyinni

Sandoyingar og skúvoyingar hava bíðað nóg leingi eftir røktarheimi. Komandi landsstýri fer at loysa henda spurning.

Eitt av óloystu málunum hjá okkum í Sandoyar vald- omi er røktarheims- spurningurin.

Einki verður tikið frá nøkrum, tá eg nevni Tummas Paula Olsen, sála, í samband við at loysa henda spurning, men hugstoytt mundi tað kennast T.P.O. ikki at vera styðjaður — enn ikki av sínum egnu partafól- um á hægsta politiska stiganum.

Eftir áheitan frá mær varð aftaná seinasta val sett ein nevnd við einum limi úr hvørjum bygdar- ráði í Sandoyar valdomi, sum fekk til uppgávu at finna loysn á hesum máli.

Ein kundi hugsað sær, at arbeiðið var komið long- ur nú í 1984, men enn fyrri- liggur ikki ítekiligt upp- skot til Sandoyar røktar- heim.

Tankar hava verið frammi um at gera fleiri smærri eindir — triggjar ella fleiri. Menn hava mett hesa loysn biligari, og harvið slapt uttan um eitt tjak, hvar heimið skuldi liggja. Men vit vita ikki enn, um hesin tankin kann gerast veruleiki, tí ivi er um, hvussu smár eindir, lands- og ríkis- myndugleikin vilja góðtaka. Heldur ikki er prógvað, um henda loysn veruliga er biligari.

Persónliga haldi eg, at hugsanin við at loysa hetta mál við nevndu smærri eindum er tiltal- andi, tí harvið næktast tørvurin hjá hvørjum einstakum at bliva verð- andi í sama umhvøvi, sama plássi, sjálvt tá ein skal á røktarheim, og tað er positivt.

Men ein hevur loyvi at ivast í, um myndugleik- arnir vilja broyta tað praksis, at eitt heim skal vera fyrri hvørt øki (rela- tivt størri øki), tí krøvini til slík heim eru sera stór, og harvið eru loysnirnar eisini ógvuliga kostnaðar- miklar. Skal so hvør bygd í Føroyum ella hvør býur í Danmark hava sitt litla røktarheim? Danir gjalda her munandi upphæddir til endamálið. Og verða smærri eindirnar biligari bæði í ilógum og í rakstri?

Kortini haldi eg, vit eiga

at kanna báðar loysnir, áð- renn vit taka endaliga stóðu í málinum. Komandi lögting, landsstýri og bygdarráð fáa til uppgávu at loysa hetta mál skjótt, tí tørvurin er ikki vorðin minni, meðan vit hava bið- að, og er okkara valdomi skjótt einasta valdomi, sum ikki hevur loyst røkt- arheimsspurningin.

Trivnaðurin í einum samfelag verður málur eftir, hvussu vit lata tey veikastu okkara millum hava tað. Vit hava eina vøluþýgða heima- hjálparskipan, og tað er gott, men enn hava vit valla tikið stig til, at okk- ara røktarheimssjúklingar kunnu verða verandi hjá okkum og her fáa ta røkt, sum neyðug er. Men vit vita, at hetta letur seg gera, og vit vita eisini, at vit orka hetta, um vit seta okkum hetta fyrri at loysa.

Eg haldi, vit eiga at seta okkum sum mál, at fáa loyst røktarheims- spurningin hjá okkum í komandi valskeiði. Javn- aðarflokkurin vil virka aktivt fyrri, at Sandoy og Skúvoy fáa loysn tørv á røktarheimi sum skjótast, soleiðis at okkara valdomi ikki skal vera eftirbátur á hesum økinum longur.

Birgir Mohr
Sandi

Sverre Midjord skrivur:

Ró nú Snopprikkur — ró nú Eilif!!!

Soleiðis skal einaferð verða tikið til og soleiðis vil eg loyva mær at siga til landsstýrismannin í skúlamálum.

Ró nú Eilifur!

Her hugsji eg um, hvussu avgjörður hann og landsstýrið viðgjördu málið um skúlabýgging í Trongisvági.

Tað eru nú nógv ár síðani, at sami maður til Dagblaðið segði um sama mál:

«Ikki eitt oyra til Tvø- royar Kommununa.»

Og tað hava vit heldur ikki fingið. Orsøkin skal vera, at vit hava bygt ov stórt, og tað er fyrri so vitt rætt, men tað hevur sínar orsøkir. Tvøroyrar komm- una hevur í fleiri árhytt H.F.skeiðinum í Suður- oyinni, ikki bara hava vit hýst hesum skeiði, men vit hava eisini gildið ta útgerð, sum var neyðugt til slíkan skúla.

Hartil hava vit ikki fingið eitt klovið tveyoyra í leigu. Men vit hava kunnað liva við hesum, og tað var so ein orsøk til, at bygt bleiv í størri lagi í Trongisvági.

Ella kanska tað hevur verið ætlanin hjá verandi landsstýri, at skúlin í Trongisvági framvegis skuldi húsað í gomlu kolabarakkum.

Tað er tíverri eingin av- kláran í hesum máli enn og tykist tað her fyrri meg, sum at sambandsflokkur- in og fólkaflokkurin eru samdir. Tað vil mugu hava krav uppá, er eina avgerð, og hana lovaði eisini Bertel Harder okk- um, men enn er hon ikki komin.

Og tá teir nú hava so drúga tíð at viðgera okk- ara mál, so er tað eg vil loyva mær at spyrja, hvussu verður við skúlan- um í Gøtu. Tí tá eg frætti og eisini havi lisið, at Eilif Samuelsen hevur gildið fyrri leigu til Gøtu Komm- unu 40 túsund um mån- aðin. So má tað vera eitt krav frá okkum, at vit fáa tað sama, tí vit hava væl sama rætt.

Og tá spurningurin er um at byggja, so vil eg loyva mær at spyrja, undir hvørjari skipan holl- in í Vágnum er bygd. Sjálvt um vit hava havt

umboð bæði í skúlafyrir- sitingini og í landsstýri, so hevur sterki maðurin í Landsstýrinum forðað fyrri einari avgerð. Sambært Lassa Klein er ikki farið rætt fram í skúlabýgging- ini í Eysturoyinni. Hvat er galið, er bygt uttan loyvi! er bygt ov nógv!

Í samband við okkara bygging hevur Eilif Samuelsen sagt, tit hava bygt, gjaldið nú.

Tað er greitt, at vit skula gjalda okkara part, men eitt er mær eisini greitt, at vit koma at gjalda fyrri skúlabýgging- ina í Gøtu. Við somu leigu, sum gildið verður í Gøtu og endurgjald fyrri amboð, eigur Tvøroyrar kommuna nakað væl av peningi tilgøðar hjá lands- stýrinum. Ein lett uppgá- va tá aðrir skula gjalda, segði Eilif Samuelsen til min í øðrum føri, men her má sannast, at lætt er at rista breiðar reimar, tá onnur skula gjalda, sjálvt bygging uttan loyvi.

Sverre Midjord